

นโยบายการบริหารจัดการความยั่งยืน

คู่มือแนวปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม

บริษัทฯ ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างดุลยภาพด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และยึดมั่นในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม ที่จะปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม บริษัทฯ จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมโดยครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นวาระสำคัญระดับโลก และมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในอนาคต ทั้งนี้ บริษัทฯ มีความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1) ศึกษา วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทุกปี เพื่อระบุความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และจัดทำแผนบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นเพื่อรับมือกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

2) กำหนดเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและตัวชี้วัดทั้งระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว พร้อมทั้งประสานความร่วมมือกับคู่ค้า คู่สัญญา และพันธมิตรทางธุรกิจทุกราย เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตลอดห่วงโซ่อุปทาน

3) กำหนดแนวทางการปฏิบัติ เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น

3.1) สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด ด้วยการใช้พลังงานแสงอาทิตย์หรือพลังงานลมในอาคาร พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม ถือเป็นพลังงานหมุนเวียนที่เป็นพลังงานสะอาดที่ดีที่สุด เพราะกระบวนการผลิตไม่มีขั้นตอนในการปล่อยคาร์บอน แต่ทั้งนี้การจะเลือกใช้พลังงานแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับความพร้อมและสถานที่ตั้งของอาคารนั้น ๆ เช่น สามารถติดตั้งโซลาร์รูฟท็อป หรือแผงพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคา หรือชั้นดาดฟ้าของอาคาร เป็นต้น

3.2) ประหยัดการใช้น้ำ การประหยัดน้ำเป็นอีกวิธีหนึ่งในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากน้ำสะอาดและส่งไปยังสถานที่ต่าง ๆ นั้น ต้องผ่านการผลิตและได้รับการบำบัด ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวใช้พลังงานจำนวนมาก

3.3) เลือกใช้รถที่ประหยัดน้ำมันหรือไม่ใช้น้ำมัน ซึ่งเป็นทางเลือกที่ช่วยลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เข้าสู่ชั้นบรรยากาศและทำให้โลกร้อนขึ้นได้

3.4) *ใช้ซ้ำ (Reuse)* ลดการซื้อของใหม่ วัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันล้วนมีต้นทุนที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ต้นทุนอย่างหนึ่งคือคาร์บอนฟุตพริ้นต์ของสินค้า ซึ่งแสดงถึงพลังงานที่ใช้ในการผลิตวัสดุ การผลิตสินค้าและการขนส่งจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง พลังงานดังกล่าวอาจเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิล ซึ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนั้นจนกว่าการผลิตจะขับเคลื่อนโดยแหล่งพลังงานหมุนเวียน เช่น ลมและแสงอาทิตย์ การซื้อของน้อยลง จึงเป็นวิธีที่ดีในการต่อสู้กับภาวะโลกร้อน

3.5) *รีไซเคิล (Recycle)* การรีไซเคิลสามารถช่วยลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ เนื่องจากวัสดุที่นำกลับมาใช้ใหม่ มักใช้พลังงานน้อยกว่าและทำให้เกิดมลพิษน้อยกว่าการใช้วัตถุดิบใหม่

3.6) *ใช้หลอดไฟประหยัดพลังงาน* ข้อมูลจากต่างประเทศ หากทุกครัวเรือนในสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนหลอดไฟธรรมดาเพียงหลอดเดียวเป็นหลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ (CFL) หรือไดโอดเปล่งแสง (LED) จะเท่ากับการลดปริมาณการใช้รถยนต์บนท้องถนนกว่า 1 ล้านคัน

3.7) *ฉลากประหยัดพลังงาน* มองหาฉลากประหยัดพลังงานเมื่อต้องซื้อสินค้าในหมวดหมู่ที่สามารถช่วยประหยัดพลังงานได้ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์สำนักงาน และอื่น ๆ รวมถึงการเลือกใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะที่ช่วยให้ใช้พลังงานน้อยลง

3.8) *การตรวจสอบพลังงาน* เพื่อประหยัดเงินและพลังงานภายในอาคาร อาทิเช่น ค้นหาการรั่วไหลของอากาศ พิจารณาการระบายอากาศ ตรวจสอบฉนวน ตรวจสอบอุปกรณ์ทำความร้อนและความเย็น ตรวจสอบระบบแสงสว่าง ตลอดจนเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เป็นต้น เพื่ออัปเดตแก้ไขปัญหาล้างจากการตรวจสอบพลังงาน

3.9) *การประหยัดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน* วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งคือการป้องกัน อาทิเช่น การแก้ไขปิดรอยที่ทำให้เกิดการรั่วไหลของอากาศ การเปลี่ยนฉนวน การเลือกใช้ฉนวน วัสดุผนังของบ้านที่ช่วยป้องกันความร้อนและช่วยการระบายอากาศได้ดีขึ้น การซ่อมแซมแก้ไขจุดรั่วซีลแอร์ ทำให้เครื่องปรับอากาศหรือแอร์ทำงานน้อยลง การตรวจสอบระบบแสงสว่าง เพื่อเปลี่ยนหลอดไส้ประหยัดพลังงานด้วยหลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ (CFL) หรือไดโอดเปล่งแสง (LED) และการเปลี่ยนแก้ไขท่อน้ำในจุดที่ชำรุดเสียหาย เป็นต้น

3.10) *ปลูกต้นไม้* เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อช่วยดูดซับคาร์บอนออกจากอากาศ และช่วยรักษาสภาพอากาศให้คงที่ ต้นไม้ช่วยลดโลกร้อนได้

4) ส่งเสริมการสร้างความรู้และความเข้าใจด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้แก่พนักงานและผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ ด้วยการจัดฝึกอบรม การแบ่งปันความรู้ หรือการจัดกิจกรรมรณรงค์

5) เปิดเผยผลการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศผ่านดัชนีวัดความยั่งยืนระดับสากล เช่น Carbon Disclosure Project หรือ CDP หมวดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อรายงานสถานะความคืบหน้าของการดำเนินงานปัจจุบันเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบ

6) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ อาทิ องค์กรภาครัฐ องค์กรไม่แสวงผลกำไร (NGOs) สถาบันการศึกษา ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในระดับประเทศหรือระดับโลก

การจัดการพลังงาน

พลังงานมีความสำคัญและมีบทบาทต่อสิ่งมีชีวิตควบคู่กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์มาตลอดเวลา เมื่อสังคมของมนุษย์ไปสู่อารยธรรมที่เจริญขึ้น ความต้องการเชื้อเพลิงหรือพลังงานก็มากขึ้นตามไปด้วย ประเทศหรือภูมิภาคใดที่ไม่มีแหล่งเชื้อเพลิงจำเป็นต้องจัดหาและซื้อมาจากแหล่งที่มีเหลือใช้หรือพัฒนาพลังงานรูปแบบอื่นมาทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังลม พลังงานจากชีวมวล เป็นต้น ทั้งนี้ บริษัทฯ เห็นความสำคัญในด้านการจัดการพลังงาน จึงกำหนดแนวปฏิบัติ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมและผลักดันหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กรให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ในหน่วยงาน และการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจต่าง ๆ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตลอดจนพัฒนานวัตกรรมหรือมาตรการใหม่ ๆ เพื่อลดการใช้พลังงานโดยรวม
- 2) เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาด และส่งเสริมกิจกรรมคาร์บอนต่ำในโอกาสที่ทำได้
- 3) ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้และความเข้าใจด้านการจัดการพลังงานให้แก่พนักงานและผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ ด้วยการจัดฝึกอบรม การแบ่งปันความรู้ หรือการจัดกิจกรรมรณรงค์
- 4) เปิดเผยผลการดำเนินงานด้านการจัดการพลังงาน เพื่อยearsงานความคืบหน้าเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบ

5) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ อาทิ องค์กรภาครัฐ องค์กรไม่แสวงผลกำไร (NGOs) สถาบันการศึกษา ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการพลังงานน้ำระดับประเทศ

การจัดการน้ำ

น้ำ เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่จำเป็นต่อทุกชีวิต มีผลโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตอย่างมั่นคง และในขณะเดียวกันก็มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ ในปัจจุบันการขาดแคลนนํ้ากลายเป็นประเด็นที่ทวีความรุนแรงขึ้นทั่วโลก บริษัทฯ ตระหนักถึงปัญหาและความเสี่ยงดังกล่าว จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินธุรกิจจะสามารถรักษาสสมดุลการใช้นํ้ากับความต้งานน้ำ รวมถึงการบริหารจัดการน้ำเพื่อให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ดังนี้

- 1) ศึกษาองค์ประกอบของน้ำเสียที่ปล่อยจากอาคาร ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นจะมีคราบไขมัน และเศษอาหารปะปน กรณีอาคารปล่อยน้ำเสียลงท่อระบายน้ำสาธารณะควรมีการวิเคราะห์ผลคุณภาพน้ำก่อนหลังบำบัด ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งอาคาร

- 2) หาแนวทางลดและจัดการของเสียประเภทไขมัน และเศษอาหาร เช่น การลดการปรุงอาหารในที่ทำงาน ไม่เทน้ำมันที่ใช้แล้วลงในท่อระบายน้ำ กวาดเศษอาหารออกก่อนนำไปล้าง เป็นต้น
- 3) ติดตั้งถังดักไขมัน เพื่อบรรจุน้ำทิ้งเศษอาหาร (อ่างล้างจาน) และกำหนดผู้รับผิดชอบในการดักเศษอาหาร
- 4) เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์สีเขียว
- 5) ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานในองค์กรบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินความเสี่ยงด้านน้ำและดำเนินการตามแนวปฏิบัติด้านการอนุรักษ์ที่ดีที่สุด และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มปริมาณการรีไซเคิลน้ำเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่
- 6) ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้และความเข้าใจด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้แก่พนักงานและผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ ด้วยการจัดฝึกอบรม การแบ่งปันความรู้ หรือการจัดกิจกรรมรณรงค์
- 7) เปิดเผยผลการดำเนินงานด้านการจัดการน้ำ เพื่อบรรยายความคืบหน้าเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบ
- 8) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ อาทิ องค์กรภาครัฐ องค์กรไม่แสวงผลกำไร (NGOs) สถาบันการศึกษา ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการทรัพยากรและของเสียระดับประเทศ

การจัดการทรัพยากรและของเสีย

ขยะหรือสิ่งของที่เหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตและอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันนับวันจะเพิ่มมากขึ้น หากไม่มีระบบการบริหารจัดการที่ดีหรือเพียงพอ อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ เพื่อให้ขยะและของเสียที่เกิดจากการปฏิบัติงานภายในบริษัทฯ ได้รับการรวบรวม จัดเก็บ และกำจัดอย่างถูกต้อง ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงกำหนดแนวปฏิบัติในเรื่องการจัดการทรัพยากรและของเสีย ดังนี้

- 1) สำรวจประเภทของขยะ ปริมาณขยะ และพฤติกรรมกาทิ้งขยะ รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ภายในองค์กร เพื่อวางแผนในการจัดการขยะแต่ละประเภท โดยกำหนดจุดวางถังขยะประเภทต่าง ๆ ตามความเหมาะสม พร้อมจัดวางถังขยะพร้อมป้ายบอกประเภท แยกประเภท ตามจุดที่ได้วางแผนไว้ หลังจากทราบประเภทและพฤติกรรมกาทิ้งขยะแล้ว
- 2) ส่งเสริม ให้ความรู้ การสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจด้านการจัดการทรัพยากรและของเสีย การคัดแยกขยะ การนำขยะไปใช้ประโยชน์ และการรณรงค์ในการทิ้งขยะแต่ละประเภทให้ตรงถึง เช่น การรณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติก งดใช้กล่องโฟม ใช้แก้วน้ำส่วนตัว โดยสร้างแรงจูงใจในการลดให้แก่พนักงานและผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ ด้วยการจัดฝึกอบรม การแบ่งปันความรู้ หรือการจัดกิจกรรมรณรงค์
- 3) ตรวจสอบความถูกต้องของการคัดแยกขยะ กำหนดผู้รับผิดชอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการทิ้งขยะแต่ละประเภท สัปดาห์ละครั้ง พร้อมรวบรวมปริมาณขยะ ขังขยะแต่ละประเภท

4) ปรับปรุงกระบวนการจัดการขยะ โดยหลัก 3R คือ 1) Reduce คือ ลดการใช้และการบริโภคทรัพยากรที่ไม่จำเป็น 2) Reuse คือ ใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด โดยการนำกลับมาใช้ซ้ำ และ 3) Recycle คือ เลือกใช้ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อลดปริมาณขยะและลดการปลดปล่อยของเสียสู่สภาพแวดล้อม

5) เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์สีเขียว

6) เปิดเผยผลการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรและของเสีย เพื่อรายงานความคืบหน้าเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบ

7) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ อาทิ องค์กรภาครัฐ องค์กรไม่แสวงผลกำไร (NGOs) สถาบันการศึกษา ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการทรัพยากรและของเสียระดับประเทศ

การปกป้องระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ

บริษัทฯ มีความเชื่อว่า การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน เป็นความรับผิดชอบของทุกภาคส่วนในสังคม จึงกำหนดแนวปฏิบัติในเรื่องสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ ดังนี้

1) มีส่วนร่วมในการรักษาระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพโดยปฏิบัติตามมาตรฐานสากล และกำหนดเป้าหมายระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนให้ความร่วมมือกับองค์กรที่ทำงานด้านการอนุรักษ์

2) ลดผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพในห่วงโซ่อุปทานให้มากที่สุด ด้วยการพัฒนาแนวทางความรับผิดชอบต่อห่วงโซ่อุปทาน ส่งเสริมมาตรการป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

3) นำระบบการบริหารจัดการระบบนิเวศมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยงและโอกาสทางธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ส่งเสริมการสร้างความรู้ความตระหนักและความเข้าใจเกี่ยวกับระบบนิเวศ รวมทั้งการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์ให้แก่พนักงานและผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ ด้วยการจัดฝึกอบรม การแบ่งปันความรู้

5) การจัดกิจกรรมการณรงค์ เช่น การส่งเสริมอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และการมีส่วนร่วมในการประชุมระดับโลก เป็นต้น

6) เปิดเผยผลการดำเนินงานด้านระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพผ่านดัชนีวัดความยั่งยืนระดับสากล เช่น Carbon Disclosure Project หรือ CDP หมวดป่าไม้ เพื่อรายงานสถานะความคืบหน้าของการดำเนินงานปัจจุบันเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด ให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบ

7) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ อาทิ องค์กรภาครัฐ องค์กรไม่แสวงผลกำไร (NGOs) สถาบันการศึกษา ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพในระดับประเทศหรือระดับโลก

การจัดการคุณภาพอากาศ

ปัญหาคุณภาพอากาศที่ต่ำกว่ามาตรฐานส่งผลกระทบเป็นวงกว้างทั้งต่อเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งมีสาเหตุหลักจากการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ แม้ว่าในหลายประเทศได้มีการยกระดับของกฎหมายและมาตรการให้มีความเข้มข้น แต่ต้องอาศัยระยะเวลาและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อการบริหารจัดการคุณภาพอากาศอย่างมีประสิทธิภาพแบบองค์รวม บริษัทฯ จึงให้ความสำคัญและควบคุมคุณภาพอากาศในทุกกระบวนการดำเนินงาน ที่อาจส่งผลกระทบต่อพนักงานและชุมชนโดยรอบของบริษัทฯ ให้ได้มาตรฐานและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด จึงกำหนดแนวปฏิบัติในเรื่องการจัดการคุณภาพอากาศ ดังนี้

1) การจัดการคุณภาพอากาศภายในอาคาร

1.1) ระบุแหล่งมลพิษอากาศภายในอาคารและการประเมินความรุนแรงของผลกระทบ โดย

- ตรวจตราและประเมินโครงสร้างอาคารภายนอก หลังคา ผนัง ฐานราก และแก้ไขปัญหาคอที่พบในทันที ตรวจสอบรอยรั่ว ยาแนวประตู หน้าต่าง และความชื้นที่ปรากฏชัดเจนอย่างสม่ำเสมอ ทำความสะอาดและทำวัสดุและของประดับตกแต่งที่เปื้อนขึ้นให้แห้งภายใน 24-48 ชั่วโมงหลังการตรวจพบ เพื่อป้องกันการเจริญเติบโตของเชื้อรา
- ตรวจสอบความดันของอาคาร เพื่อให้มั่นใจว่า อาคารอยู่ภายใต้สภาวะที่มีความดันเป็นบวกเล็กน้อย (มีอากาศออกไปจากอาคาร เมื่อเปิดประตูด้านนอก)
- ตรวจสอบอุณหภูมิและความชื้น ให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสมต่อความสบาย (อุณหภูมิระหว่าง 68-78 องศาฟาเรนไฮต์ หรือ 20-25.5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 30%-60%)
- ตรวจวัดระดับของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ซึ่งระดับของ CO₂ เป็นดัชนีชี้บ่งประสิทธิภาพของการระบายอากาศและความหนาแน่นของประชากรในเบื้องต้น
- การดูแลรักษาความสะอาดอาคารเป็นอย่างดี
- การบำรุงรักษารักษาอาคารเพื่อป้องกันและบำรุงรักษาอาคารตามปกติ โดยการจัดทำโปรแกรมการบำรุงรักษาเพื่อป้องกัน ซึ่งดูแลระบบต่าง ๆ ของอาคารทั้งหมดและส่วนประกอบอื่น ๆ ด้วย และให้รักษาระบบการทำงานไว้ที่ระดับสูงสุดตามคุณลักษณะของผู้ผลิต และเพื่อให้สามารถตรวจพบปัญหาได้ตั้งแต่เริ่มแรก
- เมื่อมีการการปรับปรุงอาคารตามกำหนด จัดส่วนพื้นที่ที่ทำการปรับปรุงให้เป็นเอกเทศจากระบบการหมุนเวียนอากาศเพื่อเจือจาง เมื่อมีผู้ใช้ภายในอาคาร

1.2) ควบคุมมลพิษอากาศภายในอาคาร เพื่อลดความเข้มข้นของสารมลพิษในอากาศภายในอาคาร โดย

- การจัดการแหล่งกำเนิด ได้แก่ การกำจัด การแทนที่ และการปิดแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น
- การระบายอากาศ (แบบเฉพาะที่ และ แบบทั่วไปหรือการระบายอากาศแบบเจือจาง)
- การฟอกอากาศ

2) การจัดการคุณภาพอากาศภายนอกอาคารหรือในสิ่งแวดล้อม

2.1) สนับสนุนมาตรการระยะยาวของแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง” ของรัฐบาล

2.2) สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด ด้วยการเลือกใช้รถที่ประหยัดน้ำมันหรือไม่ใช้น้ำมัน ซึ่งเป็นทางเลือกที่ช่วยลดปริมาณก๊าซพิษจากท่อไอเสียหลาย ๆ ชนิด ซึ่งปัจจุบันข้อกำหนดการปล่อยไอเสีย Euro 6 ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว

2.3) ปลุกต้นไม้ เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อช่วยดูดซับคาร์บอนออกจากอากาศ และช่วยรักษาสภาพอากาศให้คงที่ ต้นไม้ช่วยลดโลกร้อนได้

3) ส่งเสริมการสร้างความรู้และความเข้าใจด้านการจัดการคุณภาพอากาศให้แก่พนักงานและผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ ด้วยการจัดฝึกอบรม การแบ่งปันความรู้ หรือการจัดกิจกรรมรณรงค์

4) เปิดเผยผลการดำเนินงานด้านการจัดการคุณภาพอากาศ เพื่อรายงานความคืบหน้าเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบ

5) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ อาทิ องค์กรภาครัฐ องค์กรไม่แสวงผลกำไร (NGOs) สถาบันการศึกษา ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหามลพิษด้านการจัดการคุณภาพอากาศระดับประเทศ
